

Školitelský posudek doktorské práce Mgr. Kláry Woitschové

Wunschwitzova sbírka v kontextu genealogicko-heraldických souvislostí 1. poloviny 18. století

(Rozbor fondu a jeho pomocněvědné využití)

2 svazky: 272 s. a XLVI příloh a 259 s.

Předkládaná práce je výsledkem soustavného studia mimořádně významné genealogické a heraldické sbírky 1. půle 18. století, která sice byla často předmětem studia, ale v podstatě vždy pouze pro konkrétní jednotlivosti, takže detailnější představa o její celkové skladbě a možnostech jejího komplexnějšího využití byla v podstatě velmi mlhavá. To se prací K. Woitschové podstatně mění, neboť se získává zcela konkrétní představa o těchto možnostech, ba více. Neboť tyto možnosti vlastně autorka do značné míry naplňuje svou prací a to v obou podstatných směrech. V první řadě velmi důkladným způsobem sleduje nejdříve osobnost původce a jeho kvalifikace a pak vznik a rozvoj sbírky doslova krok za krokem. Tím přináší i zajímavé informace obecnějšího kulturně historického rázu. Za další pak zejména v druhém díle knihy přináší už mnoho pramenného materiálu v registrové formě, takže zejména epigrafickému studiu podává významně pomocnou ruku, jíž se ale může chopit i ten, kdo sleduje souvislosti uvedené v titulu práce, tedy aspekty genealogické resp. heraldické.

Je ale třeba dotknout se některých aspektů šíře. Autorka si práci neulehčila a tak v úvodních partiích nalézáme i stručnou historii českých heraldických studií až do Wunschwitzovy doby, a závěrem příslušného oddílu i historii návaznou, stejně jako historii Wunschwitzova rodu a už výše připomenutou biografii Gottfrieda Daniela Wunschwitze, vhodně propojenou právě s budováním příslušné sbírky. Ta ostatně už svým rozsahem (přes 40 archivních krabic) naznačuje míru potřebného studia. Protože obsah sbírky je nutně velmi různorodý, i když s některými výraznými akcenty, dostává se v práci i na další obory z okruhu pomocných věd historických, zejména také na diplomatiku a v menší míře i na numismatiku, kodikologii a některé další pramenovědné obory raně novověké historie, z nichž je třeba vyzdvihnout dějiny umění (zejména pokud jde o pohřební štíty, o nichž autorka ostatně již

publikovala detailní rozpravu). Protože Wunschwitzem sebraný materiál je nejen různorodý co do šíře, ale i co to hloubky (valnou měrou jde o materiál opisového charakteru, jehož předlohy nezřídka již nejsou dochovány) uvítá čtenář řadu přehledně koncipovaných tabulek, které autorčin verbální projev znamenitě doplňují a zpřehledňují. Ty jsou náplní druhého svazku předkládané práce.

Autorka pro své dílo využila v dostatečné míře i srovnávací literaturu cizí a prokázala tak i v tomto kontextu svůj rozhled a kvalifikaci. Proto mohu uvedenou práci doporučit k obhajobě.

V Praze dne 30. dubna 2009

(prof. dr. Ivan Hlaváček CSc.)